

Сасько Вікторія,

студентка

Гриців Василь

студент

Західноукраїнський національний університет

Науковий керівник: Ярошук О. В.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДОКУМЕНТООБІГУ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Швидкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій спонукає на сьогоднішній день використовувати інноваційні технології для підтримки своєї діяльності інформацією, а саме методологію та організацію документообігу у компаніях у цифровій економіці. Сьогодні це має важливий вплив на успішне виконання функцій управління та прийняття точних стратегічних рішень.

За словами П. Марченка, впровадження інформаційних технологій у цифрову економіку спровокувало обговорення та дослідження концепції електронного документа, його відмінностей та характеристик у порівнянні з традиційним паперовим документом.

Під час створення електронного документа з використанням комп'ютерних технологій з'явилися різні терміни, а можливість бездоганного створення електронних документів, на думку українського дослідника П. Марченка, також вимагала дотримання певних вимог щодо їх подальшої обробки («електронний управління документами») та зберігання протягом певного періоду часу, а також їх передачу для архівного зберігання в «електронному архіві або передачу в архів для знищення» [1, с. 2-4].

Також О. Лаба у своєму дослідженні щодо визначення «електронного документообігу» стверджує, що йдеться про «автоматизовані записи з використанням сучасних систем документації, в яких документи створюються за допомогою електронних носіїв і робота з ними автоматизована» [2, с. 6].

Погоджується з нею А. Крутова, яка вважає, що «електронний документообіг» – це процес створення, отримання, обробки, зберігання, обміну, надсилання та передачі електронних документів, лише додаючи знищення електронних документів та інформації, яку вони містять у певній інформаційній системі [3, с. 34]. Так, на думку О. Захарова, впровадження електронного документообігу в цифровій економіці є високотехнологічним та прогресивним підходом до суттєвого підвищення ефективності діяльності компаній, установ та організацій [4, с. 30].

Як ми бачимо, експерти сходяться на думці, що «електронний документообіг» – це перш за все процес, який починається зі створення документа, а потім їх думки починають відрізнятися.

На відміну від паперових документів з їх жорсткою рамкою, їх статичністю форма та її обмеження, перехід до динамічних цифрових електронних документів пропонує особливі переваги у створенні, обміні, розповсюдженні та зберіганні інформації.

Електронними документами можуть користуватися працівники робочої групи, відділу чи компанії одночасно. До них можна отримати доступ за лічені секунди. Прискорений доступ до стратегічної інформації разом із значною економією коштів може запропонувати стратегічно важливі конкурентні переваги.

На сьогоднішній день кількість впроваджених СЕДО все ще досить невелика, головним чином через відсутність концептуальних рішень на рівні стандартних підходів та протоколів, рішень щодо процедур та етапів впровадження ЕДО, паралельності електронних та паперових носіїв, вимог до захисту інформації системи на рівні мережі та підключення після того, як електронні документи набули юридичної сили (здійснюються за допомогою електронного цифрового підпису відповідно до законодавства України).

Таким чином, за результатами нашого дослідження ми можемо визначити, що галузь електронного документообігу розвивається швидкими темпами.

Список використаних джерел

1. Марченко П. М. Шляхи вирішення проблеми зберігання електронних документів в архіві. Київ, 2002. С. 14-18.
2. Крутова А. Електронний документообіг на підприємствах електронної комерції. Економіст. 2011. № 3. С. 31-35.
3. Лаба О. В. Основні етапи розвитку електронного діловодства. Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія. 2011. № 3. С. 16-19. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bdi_2011_3_4.
4. Захаров, А. Электронные документы: способы и формы представления. Библиотека. 2000. №11. С. 29-31.